

Politisk plattform 2026-2029

Vedtatt av landsmøtet 25. oktober 2025

Vår visjon

En trygg barndom for alle – med voksne som ser, lytter og handler.

Våre verdier

Siden 1960 har vi arbeidet for god psykisk helse og trygge oppvekstsvilkår for alle barn. Vi tror på at alle barn fortjener å bli sett, hørt og tatt på alvor. Barnets beste skal alltid stå i sentrum, og barn og unges egne stemmer må få betydning i beslutninger som angår dem.

En urolig samtid krever handling

Barn og unge vokser opp i en verden preget av global uro, klimakrise og digital påvirkning. Smarttelefoner og sosiale medier eksponerer dem for innhold og press de ikke er rustet til å håndtere. Samtidig øker psykiske helseplager, mobbing forblir et alvorlig problem, og familiefattigdom har tredoblet seg på tjue år.

Norge er et godt land å vokse opp i for de fleste, men dessverre ikke for alle. Som samfunn er vi ikke alltid så gode som vi gjerne tror til å ta oss av barna som ikke har det bra. Vi må bli bedre på å stille opp for barna som trenger oss mest – og den jobben må gjøres nå.

1. Barn og unges stemmer må bli hørt

Alle barn har rett til å medvirke i saker som angår dem. Dette er ikke bare en rettighet – det gir også bedre tjenester og beslutninger. Når barn og unge blir lyttet til på en trygg og respektfull måte, skapes grunnlag for tiltak som treffer deres faktiske behov.

Medvirkning må være mer enn å stille spørsmål. Det handler om å skape trygge rammer for å uttrykke seg fritt og om å lytte med vilje til å forstå. Ansatte i alle tjenester som møter barn må ha kompetanse til å kommunisere med og lytte til barn på deres premisser. Barn skal få forståelig informasjon og vite hvordan deres mening har påvirket beslutninger som angår dem.

2. En skole som styrker alle barn

Skolen må være mer enn en læringsarena – den må være en livsarena som ruster barn for framtiden. Sosiale og emosjonelle ferdigheter er et viktig grunnlag både for et godt skolemiljø og en god læringssituasjon. Evnen til å forstå og håndtere egne følelser, bygge gode relasjoner og støtte andre er grunnleggende for et godt liv.

Alle skoler må jobbe systematisk med psykisk helse, livsmestring og inkludering. Dette arbeidet må være forankret i elevmedvirkning og omfatte hele skolen. Lærere og andre

ansatte trenger verktøy, kompetanse og tid til å fremme god kommunikasjon, gode relasjoner og tilhørighet for alle elever.

Mobbing må bekjempes gjennom helhetlig arbeid med hele miljøet, ikke som et individuelt problem mellom enkeltbarn. Voksne som vet hvordan man skaper en trygg gruppekultur, er et viktig middel mot mobbing. Skolen må være en arena hvor alle elever opplever mening, mestring, tilhørighet og trygghet.

Barnehagen – vår beste ubrukte mulighet: Barnehagen representerer samfunnets beste mulighet til å fremme barns sosiale og emosjonelle utvikling fra tidlig alder. En satsning på psykisk helse, livsmestring og inkludering i barnehagen vil både gi barna en bedre oppvekst og gjøre dem bedre rustet til å håndtere overganger og utfordringer senere i livet.

3. Trygghet i den digitale hverdagen

Den digitale revolusjonen har endret barndommen fundamentalt. Smarttelefoner og sosiale medier spiller en integrert rolle i hvordan mange barn og unge lever, men åpner også for digital mobbing, kommersielt press, passivisering, kroppspress og eksponering for skadelig innhold.

Det er på høy tid å gjøre voksenjobben med å styre den rollen teknologien spiller i våre barns liv. Barn skal få nyte godt av fordelene ved digital teknologi, men samtidig skjermes best mulig mot skadene. Dette krever aldersgrenser, regulering av avhengighetsskapende mekanismer, og trygge digitale tjenester tilpasset barn.

Forebygging av risikoadferd og skadelig nettbruk må prioriteres gjennom både regulering og bevisstgjøring. Samfunnet trenger klare anbefalinger for både tidsbruk og skjerminnhold, bygget på et føre-var-prinsipp.

4. Støtte til foreldre i en krevende tid

Foreldrerollen har endret seg mye på kort tid, og mange foreldre opplever utfordringer knyttet til tidspress, grensesetting og ikke minst håndtering av barns skjermbruk. Alle foreldre må ha tilgang på de ressursene de trenger – rådgivning, bistand og økonomisk støtte ved behov.

Foreldre som lever med vedvarende belastning, trenger særlig støtte. Det må være enkelt å finne fram til riktig hjelpeinstans når foreldre trenger råd og hjelp. Skolen må styrke sin kompetanse på hjem-skole-samarbeid for å skape gode partnerskap mellom hjem og skole.

Helt fra vi er nyfødte påvirkes vi av hvordan våre foreldre har det. Når foreldre står i ulike livskriser, som samlivsbrudd, sykdom eller tap av inntekt, vil det nesten alltid påvirke

hvordan barnet har det. Både foreldre og barn trenger tilgang til støtte og veiledning i slike livskriser.

5. Et inkluderende samfunn for alle barn

Alle barn – uansett kjønnsidentitet, seksualitet, hudfarge, etnisk bakgrunn eller funksjonsevne – må oppleve trygghet, tilhørighet og stolthet over hvem de er. Samfunnet må gjøre alt det kan for at alle arenaer skal være åpne, inkluderende og trygge.

Skeive barn og unge, og barn som vokser opp i regnbuefamilier, møter fortsatt både motstand og fiendtlighet. Regnbueflagget handler om menneskerettigheter og menneskeverd, og må kunne heises overalt som et sterkt symbol på samfunnets verdier.

Barn og unge med minoritetsbakgrunn opplever diskriminering som kan være en stor psykisk belastning. Rasisme må bekjempes systematisk, det må være trygt for alle å være seg selv, og kompetanse på flere kulturer må verdsettes som en ressurs.

Barn og unge med funksjonsnedsettelse møter fortsatt utfordringer med deltagelse på mange arenaer. Universell utforming og reell inkludering må prioriteres, slik at alle barn kan delta på alle arenaer det er naturlig å være for et barn.

Terrorangrepet mot Oslo Pride i 2022, og gjentatte terrorangrep og drap motivert av ekstreme holdninger, senest drapet på Tamima Nibras Juhar i august 2025, er skremmende påminnelser om farene ved hat og fordommer. At dette hatet så ofte har rammet barn og unge, understreker vårt felles ansvar for å bekjempe slike holdninger.

6. Tilgjengelige helsetjenester

Rundt fem prosent av barn og ungdom behandles hvert år i psykisk helsevern, men mange som trenger hjelp får den ikke raskt nok. Halvannen måned ventetid er for lenge for et barn med alvorlig psykisk sykdom. Noen ganger kommer hjelpen for sent.

Barn og unge i sårbare situasjoner må ikke tvinges til å gjenfortelle historien sin mange ganger til ulike instanser på jakt etter nødvendig hjelp. Det trengs et system hvor det er én dør inn til den hjelpen man trenger, og tidlige og lett tilgjengelige tjenester som dekker barn og unges behov.

Spesialisthelsetjenesten møter mange som burde ha vært fanget opp på et tidligere stadium. Flere lavterskeltilbud i kommunene kan fange opp barn og unge med lette til moderate problemer før de utvikler seg til noe mer alvorlig, og fastleger trenger bedre kompetanse på psykisk helse for å kunne gi adekvate råd og henvisninger.

7. Beskyttelse av barn i sårbare situasjoner

Mange barn og unge lever med stress og belastninger over tid i oppveksten. Disse barna trenger voksne som jobber aktivt og helhetlig for å styrke beskyttelsesfaktorer og forebygge utenforskap i barnas liv.

Barn som er pårørende til foreldre eller søsken som sliter med psykisk sykdom, rusavhengighet eller alvorlig somatisk sykdom, har dokumentert økt risiko for psykiske, sosiale og atferdsmessige vansker. Disse barna må ha rett til alderstilpasset informasjon og oppfølging, og samfunnet må styrke tjenester til familier som lever med vedvarende belastning.

Barnevernet må gjennomgå en profesjonalisering når det gjelder barns rett til medvirkning. For mange barn risikerer å bli kateballer i et system som ikke alltid ivaretar deres beste. Barn med psykiske plager må sikres forsvarlig helsehjelp, og foreldre må få den oppfølgingen de har krav på.

Familiefattigdom rammer over ett av ti barn i Norge i dag. Å vokse opp i økonomisk utsatthet øker sannsynligheten for å utvikle angst, depresjon og atferdsproblemer med seks ganger. Ingen barn må vokse opp i fattigdom, og ingen foreldre må utøve foreldreskapet i en situasjon hvor de daglige behovene utgjør en vedvarende belastning.

Barn på flukt har ofte opplevelser som kan være traumatiserende. Enslige mindreårige asylsøkere over 15 år må sikres samme rettigheter som andre barn. Alle barn og unge som har gjennomlevd traumatiske hendelser må få tilbud om vurdering av behov for psykisk helsehjelp.

Vold og seksuelle overgrep rammer altfor mange barn. Over 20 prosent av kvinner og nesten åtte prosent av menn oppgir at de har vært utsatt for seksuelle overgrep før de fylte 18 år. Det må jobbes systematisk med å forebygge vold og overgrep, og sikre at barn som rammes får den hjelpen de trenger.

Vårt ansvar

Å investere i barn og unges psykiske helse og trygge oppvekstsvilkår er det klokeste vi kan gjøre – både for dem og for samfunnet. Det krever at vi lytter til barn og unge, og bygger løsninger rundt deres behov og erfaringer.

Når barn og unge blir sett og hørt, gir det bedre forutsetninger for tidlig innsats, presise tiltak og varig mestring. Samfunnet må ta ansvar for å sikre at alle barn får den gode og trygge barndommen de fortjener – med voksne som ser, lytter og handler.